

Escoita, amor, escoita o rumor da rúa.

Iso é hoxe o poema, iso é hoxe o amor.

Julio Cortázar

Escoita o rumor das prazas,
é o rumor do futuro,
é o rumor da esperanza,
escoita os pasos, as voces,
os cantos, as danzas,
os tambores, as guitarras
entoando un canto de resistencia
na dureza do asfalto.
Son os latexos dun tempo precarizado
por un poder que esqueceu ser humano,
escoita o ritmo sincopado dunha chuvia inclemente
na lona da dignidade,
que turra por salvagardar o ton do reproche
a esa paz infundada de bandeiras e escarapelas,
entregada a unha cobiza universal
que deixa á intemperie a humanidade.
Escoita os golpes das bestas no lombo da pobreza,
escoita, amor, como avanza pola rúa
a fraternal dialéctica da solidariedade
nas voces dos que non teñen
un teito onde gardarse.